

[Christmas Møller.]

ikke strækker til, den tredje Gang komme med Akkordforslag og saa med andre Sager. Det maa ogsaa være naturligt og rimeligt — indenfor den Begrænsning, jeg gentager det, som selve Tiderne og deres Urolighed og Usikkerhed angiver — at sige til Regeringen, at det ogsaa er naturligt, hvis den vil lede Arbejdet i den Samarbejdets Aand, som Statsministeren i Aabningstalen den 4. Oktober hævdede, han vilde lede det i, at give de øvrige Partier en Redegørelse for, hvad man tænker sig af økonomisk Politik, Understøttelse til Erhvervslivet, Arbejders Igangsættelse, Beskæftigelseskabelse paa det ene eller det andet Omraade o. s. v. Og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at det nytter efter min Opfattelse ikke, at det ærede Medlem peger paa et Par Bygge love, som ikke er blevet vedtaget, og i Anledning af hvilke vi for vort Vedkommende har sagt, at vi vil være villige til at forhandle derom, men det ærede Medlem vil sikkert ikke være uenig med mig i, at disse Forslag ikke er afgørende for at sætte Byggeriet i Gang i Danmark.

Derfor maa jeg indledningsvis sige til den højtærede Regering, at vi afviser naturligvis ikke fra konservativ Side dette Forslag og Forhandling derom, men vi siger til Regeringen, at det maa være rimeligt og naturligt at kræve at faa en Plan for Statens og til en vis Grad faldende ind herunder Kommunernes Finanser, fordi Kommunernes Finanser i saa høj Grad er afhængige af de Love, Staten giver.

Men ved Siden heraf vil Tiden nu ogsaa være inde ikke til at holde Taler mod Privatkapitalismens Forbandelse — man kommer dog ellers nok og søger til Privatkapitalen for at faa de Skatter ind, som skal dække den højtærede Socialministers Udgifter —, Tiden nu er ikke inde til noget saadant; men Tiden er inde nu for Regeringen til baade paa det finansielle og det erhvervsmæssige Omraade at give Udtryk for, hvad den i Øjeblikket vil, og ikke til, om jeg saa maa sige, saa tydeligt, som den højtærede Regering i Øjeblikket gør det, at demonstrere, at den næsten ingen Regering er.

Vi afviser altsaa ikke Forhandling, men siger til Regeringen, at just denne Forhandling kalder vi paa, baade angaaende Statens Forhold og angaaende Erhvervslivets Forhold.

Jeg vil dernæst gerne om det Forslag, den højtærede Socialminister har fremsat, sige, at det er jo ganske klart, i hvert Fald for mit Partis Vedkommende, hvad enten Dagen i Dag er Ugedagen inden Jul eller

hvornaar, at den samme menneskelige Betragtning maa gøre sig gældende, naar man staar overfor disse Forhold og erkender al den Nød og Elendighed, der findes; og skulde man alene lade sig bestemme af de Ønsker, man rent menneskeligt kunde have, saa hjalp man naturligvis gerne, saa hjalp man vel ogsaa udover, hvad den højtærede Socialminister har foreslaaet.

Men den højtærede Regering, Socialministeren, Regeringspartierne og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har jo selv erkendt, at med Arbejdsløshedslovens Vedtagelse i Sommer, med den fortsatte Hjælp, som blev ydet gennem Krisefonden, skulde for saa vidt det være, om jeg saa maa sige, afgjort, hvad man ydede af Understøttelse paa disse Omraader. I den Betænkning, som baade det ærede Medlem Hr. Einer Jensen og Oppositionspartierne her i Salen har underskrevet, staar der — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Man har hermed kun — bortset fra Aarsager som de i Ændringsforslaget nævnte“, særlig store Forsøgsbyrder og Sygdom — „aabnet Adgang til at yde Hjælpekassehjælp til arbejdsløse, der faar Understøttelse af Arbejdsløshedskasse eller Fortsættelseskasse i saadanne uforudseelige Tilfælde, som bringer vedkommende i særlig økonomisk Vanskelighed. Der kan altsaa ikke bevilges saadanne arbejdsløse fortløbende Hjælp til Betaling af Husleje, Afdrag paa Gæld, Afbetaling eller lignende.“

Rigsdagens 4 saakaldte store Partier har ved denne Betænkningens Afgivelse paa et Tidspunkt, da Arbejdsløsheden var overmaade stor, og da man ogsaa vidste, at Arbejdsløsheden i den kommende Vinter vilde blive overmaade stor, givet Udtryk for, hvorledes de saa paa hele dette Forhold. (*Lundberg*: Tvunget til det, ikke sandt?). Det ærede Medlem Hr. Lundberg mener, at han ogsaa bør nævnes blandt dem, der har underskrevet paa dette, og deri har det ærede Medlem jo fuldkommen Ret.

Det kan da ikke andet end virke maaske noget ejendommeligt, at Regeringen ikke et halvt Aar efter at have gennemført dette og gennemført det ved et Forlig om en Arbejdsløshedslov, som bl. a. har bevirket, at den højtærede Socialminister for nylig her i Salen har talt om Danmarks sociale Lovgivning som den bedste i Verden, kommer med Krav, som er særdeles betydningsfulde.

Jeg vil videre have Lov til at sige, at naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget